2020. június 13. - **Viorel Dănacu: A románok 1918 után keményen küzdöttek Erdély elszakításáért**

Évtizedek óta az egyik legnagyobb talánynak számított, milyen szerepe volt a szabadkőműveseknek a trianoni diktátum előkészítésében és megvalósulásában. Ha itt-ott fel is vetődött, a kérdés inkább szubkulturális vonalon került szóba, mert a témakört nem illett komolyabb fórumokon megemlíteni, a „nagy nyilvánosság” előtt ugyanis ennek valóságtartalma egybeesett a szíriuszi ufóhívő elméletekkel. Így aztán aki szóba hozta, könnyen a virtuális bolondokházában találhatta magát; ha netán az illető történész, biztosan számíthatott a szakmai kirekesztésre, ami után mint egy leprás tengethette tovább az életét.
Normális emberben ugyanis ilyen gondolat fel sem vetődhet, hiszen az egyetlen narratíva szerint a szabadkőművesek jótékony bácsik voltak, a felvilágosodás szellemi tótumfaktumai, akik művelni akarták a népüket. Távol álltak a politikától, legfeljebb szavazni, ha elmentek, esténként szivarjukat és pipájukat pöfékelve ábrándoztak az Arisztotelész és Platón által megálmodott ideális világról. Az elmúlt 70-80 évben több száz cikk, rengeteg könyv, történészek garmadája mint egy irányított békakórus kürtölte világgá a megkomponált kánont. Minden más gondolat és tény tabunak, eretnekségnek számított, közéleti lincselés, rituális megkövezés járt annak, aki megszegte a szabályt.
Több mint tíz éve ebbe az állott, bűzös mocsárba rondított bele Raffay Ernő egy kisebb Amazonas mennyiségű tiszta vízzel. Ő ugyanis odament az eredeti forráshoz, a Magyar Országos Levéltárba, ahol lefotózta a legfontosabb 11 ezer szabadkőműves dokumentumot. Igen, pontosan azokat, amiket maguk a szabadkőművesek írtak, ugyanis minden tettükről jegyzőkönyvet vezettek. Ezekből pedig hajmeresztő kép bontakozott ki a pöfékelve művelődő urak köréről. Céljaik: a keresztény magyar állam megdöntése, a bolsevizmus térhódításának előkészítése, a Tanácsköztársaság terrorjának ideológiai megágyazása, és még egy olyan ifjúsági szervezetet is létrehoztak, a Galilei Kört, amely politikai gyilkosságok kitervelésével és kivitelezésével foglalkozott. Amikor Károlyi Mihályon keresztül átvették a hatalmat, tevékenységük egyenes következménye volt az idegen megszállás, ami Trianonhoz vezetett.
Raffay könyveinek megjelenése után a régi mocsár hangjai egy pillanatra elhalkultak, majd kortárs történészeink Gyurcsány Ferencet megszégyenítő arcátlansággal kezdtek az újabb kórusba: könyvek, cikkek garmadája „leplezte le” az ilyen „legendákat”, természetesen bármilyen érdemi cáfolat nélkül, és persze gúnyos és felsőbbrendű mosollyal „kezelték” a helyzetet. Sokáig úgy gondolták, sikerül az új kutatásokat elhallgatni és karanténban tartani. Ezzel kapcsolatban a „legendázó” történészek idén június 4-én már látták az alagút végén a fényt. Csakhogy mint kiderült: az a szembejövő vonat volt.
Ugyanis Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes hosszas interjút adott a Magyar Távirati Irodának Trianon okairól, idézzük: „A politikus megítélése szerint két – a marxista–liberális történetírás és politika által elhallgatni próbált – ok van, amelynek tudása nélkül semmi sem érthető és semmilyen tanulság nem vonható le Trianonról, ez a Monarchia és Magyarország elleni szabadkőműves összeesküvés, valamint a Tisza István után vezető szerephez jutók részint alkalmatlan, részint hazaáruló volta. Ez a szabadkőműves hátterű propaganda hihetetlen intenzitással feketítette be az országot: rágalmazott, hamisított, lázította a nemzetiségeket és készítette elő a Monarchia és Magyarország lerombolását” – közölte, majd megjegyezte azt is: „Tragikus, hogy sem a bécsi, sem a budapesti vezetés nem ismerte fel a

veszély nagyságát, a birodalom megsemmisítésére készülő tervet."
Ugyancsak június 4-én Boross Péter volt miniszterelnök, hazánk egyik legbátrabb politikus-polihisztora a Magyar Nemzetben fejtette ki gondolatait: „A huszadik század első évtizedeiben hatalmas szabadkőműves hullám kerekedett Európában, és még a mozgalmon belül is uralomra kerültek a legszélsőségesebbek. Párizsból áramlott a harcos ateizmus szelleme. Államosították a templomokat Franciaországban, a hagyományos vallások ellen hadat viseltek. Nálunk ugyanezt akarták elérni, s hallatlanul agresszíven léptek föl. Most is hasonló folyamatok zajlanak. Sok egyetemi karon ugyanaz az álliberális, nihilista, bomlasztó szellem uralkodik, mint a Galilei Körben annak idején. A száz évvel ezelőtt megszületett pusztító felfogás mindig is itt lappangott körülöttünk, most pedig megint előretört."
Tudnánk még másokat is idézni, de ez is elég arra, hogy lássuk, a Raffay Ernő által közzétett dokumentumok már régóta nem a szubkultúrát foglalkoztatják. A Politizáló szabadkőművesség és Harcoló szabadkőművesség című kötetekben közzétett információk a legfelsőbb szinten is a politikai közbeszéd tárgyai, ezeknek a megismerése pedig ma már alapműveltségi követelmény. Jelen korunk történéseinek sok szála ugyanis ide fut, innen ered.
Ezek után a mítoszrombolók csapatát még Romsics Ignác történész, akadémikus, korunk megkérdőjelezhetetlen szaktekintélye próbálta játékban tartani. Néhány nappal később, június 6-án a Népszavában ezt írta a szabadkőművesek és Trianon kérdésköréről: „A nem várt és hatalmas sokk miatt évtizedekig burjánoztak a meseszerű és felelősségáthárító magyarázatok. Ezek egy része még ma is él. (…) A jobboldal pedig hagyományosan az 1918–19-es forradalmárokat, mindenekelőtt a hatékony fegyveres védelem megszervezését elmulasztó Károlyi Mihályt teszi meg bűnbakká. Újabban az is felmerült, hogy »hazánk szétzüllesztése két évtizedes államellenes összeesküvés eredménye volt, amelynek szálai a szabadkőműves páholyokba vezetnek«."
Most megsemmisítő választ adhatnánk erre egy hamarosan megjelenő új könyvből idézve, de ennek is eljön az ideje. A lényeg: Romsics már nem legendának, hanem egyszerűen mesének tartja ezt a témát, így nyilván Semjén Zsolt és Boross Péter is csacskaságokkal szórakoztatta önöket.
És akkor most kegyelmezzünk meg korunk nagy történészének azzal, hogy nem lobogtatunk holmi megkérdőjelezhetetlen dokumentumokat Romsics Ignác orra előtt Trianon és a szabadkőművesség témaköré ben. Nézzük egy kicsit távolabbról, hogyan fejelte le a kapufát az akadémikus. Személyesen a románok fő szabadkőművese, Viorel Dănacu videós interjúban tett nyilatkozatát idézzük, ami a Libertatea című román napilapban jelent meg 2018. január 23-án. Ebben a páholyvezető azt fejtette ki, milyen komoly szerepe volt a szabadkőművességnek Nagy-Románia létrejöttében. (Kevésbé tájékozott balliberális olvasóinknak jelezzük, ez tekintélyesebb újság, mint hajdan a magyar polgárokat gyilkoló bolsevizmus szellemi keltetésében szerepet játszó Népszava.)
Viorel Dănacu elmondta: „A románok 1918 után keményen küzdöttek diplomáciai vonalon Erdély elszakításáért, a kulisszák mögött arra próbálták rávenni a nagyhatalmakat – Angliát, az USA-t, Franciaországot és Olaszországot –, hogy fogadják el a románok területi követeléseit. Ezeket a kulisszaharcokat szabadkőműves vonalon vívták." Leírom románul is, hogy Romsics Ignác is megértse: „Aceste bătălii de culise au fost duse pe linie masonică."
Majd Dănacu így folytatja: „A román delegáció tagjait Párizsba érkezésük után, 1919. január 18-án rögtön beavatták a francia Grand Orient Páholyba. Miért? Mert szükséges volt arra, hogy jogilag elismertessék és elfogadtassák a Nagy Egyesülést. (Nagy-Románia létrehozását – a szerk.) Ezért Ion Brătianu, aki a román küldöttséget vezette, utólag átadta a stafétát Alexandru

Vaida-Voevodnak, hogy a román nagypáholy rangidőse lehessen, így egyenlő félként tárgyalhasson a többiekkel. Az erdélyi politikus, Alexandru Vaida-Voevod fáradságos munkája a trianoni békeszerződés aláírásában öltött testet.”
Értik? Ez nem holmi zavaró budapesti levéltári dokumentum, egy megcáfolhatatlan jegyzőkönyv, hanem magának az egyik fő román szabadkőművesnek a videós nyilatkozata. Nem csinálnak titkot belőle, büszkék rá, mert a román szabadkőművesek tevékenysége összekötődik a nemzeti nagysággal, ők hozzájárultak a román nemzet kiteljesedéséhez. Amíg a szabadkőműves hálózatrendszerben a román, cseh, szerb tagok igazi hazafiakként viselkedtek, addig a budapesti elvtársaik a leggaládabb internacionalista hazaárulók voltak, olyanok, mint a kádári kommunisták és a mai történészek legnagyobb része.
Ha legközelebb Romsics Ignác akadémikust hallgatják, kedvesen mosolyogjanak egyet önök is. Így szoktuk a meséket hallgatni. A trianoni legendát cáfoló Romsics-tanítványok könyveit pedig nyugodtan vigyék be a papírgyűjtőbe.
Majdnem elfelejtettem egy érdekes epizódot. Viorel Dănacu beszél az 1990 utáni román szabadkőműves mozgalom tevékenységéről. Így fogalmaz: „Tony Blair (későbbi angol miniszterelnök) találkozott a román szabadkőművesekkel, és megígérte, hogy kinyitja nekik az Angol Nagypáholy kapuját. Ez a nyitás azt jelentette, hogy befolyásolni lehet a világvezetés magas szféráit, Románia NATO-tagságát és EU-tagságát. Ami meg is történt.”
Hát nem érdekes?
Szakács Árpád - A szerző Lovas István-sajtódíjas újságíró